

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 99/2016
10.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенка Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Горана Чавлине, Зорана Таталовића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Б., због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката М.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Убу К бр.718/13 од 08.10.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.441/15 од 23.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 10. фебруара 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Б. – адвоката М.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Убу К бр.718/13 од 08.10.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.441/15 од 23.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу К бр.718/13 од 08.10.2015. године окривљени А.Б. оглашен је кривим због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени А.Б. обавезан је да у корист буџетских средстава суда, на име пашала, плати износ од 5.000,00 динара, као и да оштећеном Р.М. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 48.750,00 динара све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења.

На основу члана 87. КЗ, према окривљеном А.Б. изречена је и мера безбедности одузимања предмета, и то једног пластичног пиштоља црне боје, кинеске производње, са знаком „...“.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.441/15 од 23.12.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног А.Б. – адвоката М.Н., а пресуда Основног суда у Убу К бр.718/13 од 08.10.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.Б. – адвокат М.Н., због повреде закона „која је предвиђена прописом садржаним у одредби члана 485. став 2. ЗКП“, не наводећи конкретно о којој повреди се ради, с тим што из образложења произилази да се правноснажне пресуде побијају због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац је у захтеву као разлог подношења само формално означио да је побијаним пресудама учињена повреда закона „у смислу члана 485. став 2. ЗКП ... јер у конкретном случају не постоје сви битни елементи кривичног дела у питању“, што би представљало повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, односно његовом браниоцу. Међутим, у образложењу захтева наводи да у току поступка није било ниједног доказа да је окривљени код себе имао оружје обзиром да код окривљеног било какво оружје није пронађено, нити је било доказа да је у питању озбиљна претња јер из исказа оштећеног произилази да је знао да није у питању право оружје, те да је окривљени пиштољ – играчку употребио у циљу заштите, а не у циљу угрожавања сигурности оштећеног, услед чега код окривљеног није било страха због поступка окривљеног.

Из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања,

што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.